

For at sikre den indkomstpolitiske balance og sikre en stabil pris- og omkostningsudvikling må der oprettes et selvstændigt konkurrencetilsyn som en del af en effektiv, men moderniseret pris- og monopollovgivning. Gennem en effektiv priskontrol må forbrugerne sikres den fulde virkning af afgifts- og takstnedsættelser.

Reallønsgaranti, prisstabilitet og solidarisk byrdefordeling

En afbalanceret nedsættelse af afgifter, takster og skatter skal i forhold til den stramme indkomst- og opsparingspolitik garantere reallønnen for de mange og give lettelse til familier med kombinationer af lav indkomst, stor forsørgerbyrde og stor transportudgift.

Lettelserne i afgifterne skal samtidig bidrage til at mindske tabet af dansk beskæftigelse og valuta som følge af voksende grænsehandel samt etablere et realistisk forhandlingsgrundlag over for EF med henblik på at bevare visse begrænsninger på grænshandelen.

Skadevirkningerne af grænshandelen risikerer at vokse kraftigt med EF-Kommissionens seneste planer om en markedsorienteret afgiftspolitik. Danmark vil have en uholdbar forhandlingssituation over for EF i kampen for på enkelte områder at opretholde grænsehandelsrestriktioner, medmindre vi allerede inden for de nærmeste år gennemfører en betydelig afgiftstilpasning. Dette er også forudsætningen for, at vi kan standse et uacceptabelt dræn af valuta og arbejdspladser fra Danmark.

En effektiv anvendelse af konkurrenceloven og skærpet prisovervågning skal bidrage til at værne reallønnen og sikre, at afgiftslettelse slår igennem på priserne.

For at sikre en socialt retfærdig byrdefordeling er der behov for en særlig indsats på tre områder:

- Eftersom børnefamilierne er blandt de økonomisk mest klemte, må der gennemføres en takstreform for offentlig børnepasning med indførelse af obligatorisk søskenderabat, gradvis nedsættelse af den maksimale forældrebetaling og bedre fripladsregler.
- For at sikre mobiliteten må taksterne for kollektiv personbefordring med tog og bus nedsættes væsentligt samtidig med nedsættelsen af benzinafgiften.
- Der må føres en husleje- og skattepolitik, der kan sikre, at stigende bolig- og huslejudgifter undgås, og at de generationsbestemte uligheder både

blandt ejere og lejere ikke forværres. Væksten i tvangsauktionerne må bringes til standsning.

Forudsætningen for en indkomst- og opsparingspolitisk kontrakt er, at reallønnen sikres via lettelse på afgifter og takster, der tynger relativt hårdt på jævne indkomster. Derfor kan kombinationen af en stærk start på pensionsreform og afgifts- og takstnedsættelse løse en række problemer, der vanskeligt lader sig løse hver for sig.

Reduktion i en række offentlige indtægter med det mål at sikre den disponible realløn for de beskæftigede må derfor gennemføres under bestemte forudsætninger om, at de indkomst- og pensionsopsparingspolitiske mål opfyldes i årene 1991–94.

Målet er, at der kan indgås en »social kontrakt« med arbejdsmarkedets parter om lønomkostningsstigninger, der år for år er 1,5 pct. lavere end i omverdenen.

Målet er endvidere, at der inden for den snævre lønramme kan aftales et mindstebidrag fra alle lønmodtagere, der er 3 pct. fra 1993, og fra alle arbejdsgivere på 6 pct. fra 1996. Begge parter forudsættes at starte med 1 pct. fra og med 1991.

Det er på denne baggrund, der foreslås en række ændringer i skatter, afgifter og takster, hvorved de offentlige nettoindtægter isoleret set mindskes år for år fra 1990 til 1994. Den statsfinansielle virkning dækkes rigeligt af virkningerne af øget beskæftigelse. Forbrugsvirkningen afbalanceres af den reduktion af den disponible realløn, der følger af de øvrige indgreb.

Nedsættelsen af skatte- og afgiftssatser kan kun gennemføres i det omfang, den planlagte indkomst- og opsparingspolitik realiseres.

Afgifter og indkomstskat

Der gennemføres gradvis inden for en maksimumramme i 1994 på 6–7 mia. kr. nedsættelse af grænsehandelsfølsomme afgifter og af moms på visse mejeriprodukter.

Derudover gennemføres lempelser i proportional indkomstskat i et omfang, som det sammen med de øvrige forslag om afgifts- og takstnedsættelse er nødvendigt for at sikre den disponible realindkomst for almindelige familier.

Børnefamilier

Indsatsen til forbedring af børnefamiliernes vilkår må indbefatte, at

- der ikke må påtvinges kommunerne så store udgiftsbegrænsninger, at de afskæres fra hurtigt og med brug af utraditionelle ordninger at fjerne ven-